

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie
Al. Niepodległości 20/22, 42-200 Częstochowa
Tel/fax: 34 363 11 18, 34 363 13 39
adres do eDoręczeń: AE:PL-42502-61625-JGSGA-20

Częstochowa, dnia 14 lipca 2025 r.

SKO.4102.39.2025

DECYZJA

**Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie
w składzie orzekającym:**

**Przewodniczący: Aleksandra Cogiel (*spr.*)
Członkowie: Marek Skopiecz-Radkiewicz
Karolina Stolarska-Wojdała**

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 14 lipca 2025 r. odwołania Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach oraz odwołania

go nr ... a, reprezentowanego przez ...
w ..., od decyzji Wójta Gminy Popów z dnia 15 maja 2025 r. znak: IPO.6220.5.2024.EP w przedmiocie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu kopaliny ze złoża wapieni Wąsosz 2 w miejscowości Wąsosz Górny, przewidzianego do realizacji na działkach o nr ewidencyjnych: 172/10, 172/11, 462/2 obręb Wąsosz Górny,

działając na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572) oraz art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 73 ust. 1, art. 84, art. 85 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 z późn.zm.) i § 3 ust. 1 pkt 40 lit. a tiret 3 i 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 r. poz. 1839 z późn. zm.), **orzeka:**

**u c h y l i ć zaskarżoną decyzję w całości
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.**

Uzasadnienie:

W dniu 28 listopada 2024 r. ...

wystąpił do Wójta Gminy Popów z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu kopaliny ze złoża wapieni Wąsosz 2 w miejscowości Wąsosz Górny, przewidzianego do realizacji na działkach o nr ewidencyjnych: 172/10, 172/11, 462/2 obręb Wąsosz Górny.

Pismem z dnia 6 grudnia 2024 r. Wójt Gminy Popów zawiadomił o wszczęciu postępowania w przedmiotowej sprawie.

W toku postępowania Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Sieradzu w opinii z dnia 28 lutego 2025 r. znak: PS.ZZŚ.4901.430.2024.KO nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia pn. „Wydobywanie kopaliny ze złoża wapieni Wąsosz 2 w miejscowości Wąsosz Górny” oraz wskazał na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków i wymagań na etapie realizacji tegoż przedsięwzięcia.

Następnie Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2025 r. znak: WOOS.4220.586.2024.KC.4 wyraził opinię, że nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla wskazanego przedsięwzięcia oraz wskazał na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków na etapie realizacji przedsięwzięcia.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kłobucku nie wydał opinii w terminie, co traktuje się jako brak zastrzeżeń.

Wójt Gminy Popów zawiadomieniem z dnia 9 kwietnia 2025 r. działając na podstawie art. 10 § 1 k.p.a. poinformował strony postępowania o możliwości wypowiedzenia się, przed wydaniem decyzji, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Do Urzędu Gminy Popów wpłynęły liczne protesty mieszkańców miejscowości, w której planowana jest inwestycja oraz stron postępowania. W pismach tych podnoszono kwestie związane w szczególności z zagrożeniem inwestycji dla środowiska oraz wskazywano na wszelkiego rodzaju uciążliwości związane z jej funkcjonowaniem np. hałas.

W dalszej kolejności Wójt Gminy Popów decyzją z dnia 15 maja 2025 r. znak: IPO.6220.5.2024.EP odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu kopaliny ze złoża wapieni Wąsosz 2 w miejscowości Wąsosz Górny, przewidzianej do realizacji na działkach o nr ewidencyjnych: 172/10, 172/11, 462/2 obręb Wąsosz Górny. Organ wskazał, że wydając rozstrzygnięcie uwzględnił zastrzeżenia stron i protesty mieszkańców odnoszące się do nadmiernego oddziaływania akustycznego przedsięwzięcia. Wójt Gminy Popów jako podstawę odmowy wydania decyzji środowiskowej podał również fakt zagrożenia dla lokalnego ekosystemu oraz braki karty informacyjnej przedsięwzięcia.

Odwołanie od ww. decyzji Wójta Gminy Popów wniósł Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach oraz wnioskodawca (inwestor)

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach zarzucił organowi pierwszej instancji brak podjęcia czynności niezbędnych do wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, zaniechanie wskazania prawnych (ustawowych) przesłanek odmowy wydania decyzji środowiskowej oraz naruszenie art. 79a k.p.a.

Z kolei pełnomocnik : w treści odwołania podniósł zarzuty naruszenia przepisów:

- art. 59a ust. 3 pkt 1 i 2 oraz art. 81 ust. 1, 2 i 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko poprzez odmowę wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, podczas gdy nie wystąpiła żadna z ustawowych przesłanek odmowy wydania decyzji.
- art. 7, art. 77 § 1, art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez brak rozpatrzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego oraz przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów.
- art. 107 § 3 i art. 8 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez brak wymaganego uzasadnienia decyzji i naruszenie zasady zaufania do władzy publicznej.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze, rozpatrując sprawę, zważyło, co następuje:

Zgodnie z art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, dalej jako u.o.i.s., uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

W myśl art. 59 ust. 1 u.o.i.s. dla przedsięwzięć określonych w przytoczonym pkt 1 ocenę oddziaływania na środowisko przeprowadza się w każdym przypadku, natomiast dla przedsięwzięć wskazanych w pkt 2 wspomniana ocena dokonywana jest tylko wtedy, gdy obowiązek jej przeprowadzenia został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 albo jeżeli o jej przeprowadzenie wystąpi podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia lokalizowanego na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Decydujące znaczenie dla zakwalifikowania planowanego przedsięwzięcia do jednej z ww. grup ma rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Zgodnie z nim przedmiotową inwestycję powinno zaliczyć się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko na podstawie § 3 ust. 1 pkt 40 lit. a tiret 3 i 5.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że zdaniem Składu Orzekającego Kolegium organ pierwszej instancji w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach rozpoznawanej sprawy, w tym również twierdzenia odwołujących, wydał zaskarżoną decyzję co najmniej przedwcześnie, albowiem prowadząc postępowanie w sprawie nie wyjaśnił wszystkich istotnych okoliczności przedmiotowej sprawy pozwalających mu na wydanie decyzji tej treści.

Wójt Gminy Popów wskazał, że w bezpośrednim sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia znajdują się cenne przyrodniczo tereny i siedliska gatunków chronionych.

Odnosząc się do powyższego twierdzenia wskazać należy, że w aktach sprawy znajduje się opinia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 3 kwietnia 2025 r. znak: WOOŚ.4220.586.2024.KC.4, w której wskazano, że na terenie dawnego wyrobiska nie stwierdzono cennych zbiorowisk roślinnych, jak również

chronionych gatunków roślin. Ponadto w opinii Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska stwierdził, że w bazie danych przestrzennych Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach brak jest aktualnie informacji o występujących na tym terenie chronionych siedliskach i stanowiskach chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów. Do ustaleń tych organ pierwszej instancji się nie odniósł w żadnym zakresie w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Organ pierwszej instancji wskazał również, że karta informacyjna przedsięwzięcia zawiera niepełne dane, które nie pozwalają na jednoznaczną ocenę skali i zasięgu oddziaływania inwestycji. W tym miejscu należy podkreślić, że skoro organ pierwszej instancji miał wątpliwości co do sposobu realizacji przedsięwzięcia, to mógł, a nawet powinien wezwać wnioskodawcę do złożenia wyjaśnień lub uzupełnienia wniosku, czego jednak zaniechał. Ponadto organ – jak słusznie zauważył Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach w odwołaniu – mając wątpliwości co do szczegółowej oceny wpływu inwestycji na środowisko i mieszkańców, mógł przeprowadzić ocenę oddziaływania na środowisko. Co prawda, organy opiniujące wskazały na brak potrzeby przeprowadzania oceny planowanego przedsięwzięcia na środowiska, to jednak w ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego „właściwy organ wydający rozstrzygnięcie w postępowaniu głównym w sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji tego przedsięwzięcia nie jest związany tym postanowieniem, gdyż nie jest to uzgodnienie, tylko zasięgnięcie opinii” (*por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 grudnia 2009 r., sygn. akt II OSK 1886/09; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 06 maja 2014 r., sygn. akt II OSK 2904/12*). Jak zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi „o ile organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest zobowiązany do zasięgnięcia opinii, o których mowa w art. 64 ust. 3 ustawy, to tymi opiniami nie jest związany, lecz do niego należy ostateczna ocena, w oparciu o te opinie oraz wskazane w art. 63 ust. 1 ustawy kryteria selekcji, czy należy dla danego przedsięwzięcia przeprowadzić ocenę jego oddziaływania na środowisko, czy też nie ma takiej konieczności” (*wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 14 grudnia 2017 r., sygn. akt II SA/Łd 810/17, ale także wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 27 lutego 2013 r., sygn. akt II SA/Gl 1167/12*).

Ponadto słusznie podnosi pełnomocnik odwołującego, że organ wskazując na bliskość zabudowy mieszkaniowej względem planowanej inwestycji i wiążące się z tym skutki w zakresie przekroczenia „dopuszczalnego poziomu hałasu”, w żadnym zakresie nie odwołał się do materiału dowodowego.

W tym miejscu należy wskazać wyraźnie, iż zgodnie z art. 7 k.p.a., obowiązkiem organu administracji publicznej jest dokładne wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy. Organ administracji publicznej zobligowany jest w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzeć cały materiał dowodowy, stosownie do art. 77 § 1 k.p.a., a następnie, zgodnie z art. 80 k.p.a., ocenić na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. W niniejszym przypadku organ nie sprostął powyższym wymogom.

Zasługuje również na uwzględnienie zarzut naruszenia art. 79a § 1 k.p.a., poprzez niezastosowanie i zaniechanie wskazania wnioskodawcy przesłanek zależnych od niego, które nie zostały spełnione lub wykazane na dzień wysłania informacji o możliwości

wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, co skutkowało wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem wnioskodawcy.

Słusznie również podnoszą odwołujący, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest decyzją uznaniową. Oznacza to, że organ właściwy do wydania tej decyzji winien przeprowadzić postępowanie przewidziane przepisami powołanej ustawy i jest zobligowany wydać tę decyzję, jeżeli inwestor spełni wymagania określone przepisami ustawy. W przedmiotowej sprawie nie wykazano istnienia tego rodzaju przesłanek. Tym samym organ nie miał podstaw do wydania decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia. Przesłanki odmowy zgody na realizację przedsięwzięcia stanowią: niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 u.i.o.ś.), brak zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie, niż wariant proponowany przez wnioskodawcę jeżeli w stosunku do proponowanego zaistniały przesłanki odmowy uzgodnienia warunków realizacji (art. 81 ust. 1 u.i.o.ś.), wykazanie znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 (art. 81 ust. 2 u.i.o.ś.), wykazanie, że przedsięwzięcie może wpływać negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 Prawa wodnego (art. 81 ust. 3 u.i.o.ś.). Organ w zaskarżonej decyzji nie wskazał na żadną z ww. przesłanek ustawowych.

Zaznaczyć też należy, że sprzeciw lokalnej społeczności nie stanowi normatywnej podstawy do odmowy wydania decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Organ wydający decyzję środowiskową ma oczywiście obowiązek zapewnić udział społeczności lokalnej w postępowaniu, może ona składać uwagi i wnioski, a w jaki sposób zostały one wzięte pod uwagę właściwy organ musi wyjaśnić w uzasadnieniu decyzji środowiskowej. Tym niemniej samo odwołanie się do protestów mieszkańców nie może stanowić samodzielnej podstawy odmowy wydania decyzji środowiskowej.

W ponowionym postępowaniu organ powinien przyjąć, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter związany, co oznacza że odmowa ustalenia środowiskowych uwarunkowań może nastąpić jedynie w przypadkach określonych w ustawie, bądź też w sytuacji, gdy przepisy szczególne zakazują lokalizacji lub nie dopuszczają realizacji danego przedsięwzięcia na określonym obszarze.

Na marginesie Kolegium zwraca uwagę, że w aktach sprawy brak wykaz stron postępowania tj. podmiotów uznanych za strony postępowania, z oznaczeniem ich adresów, numerów działek, udziałów we własności, co nie pozwala na ich identyfikację. Przypomnieć należy, że na organie ciąży obowiązek ustalenia stron postępowania, a zamieszczenie wykazu stron występujących w postępowaniu administracyjnym jest wtórne do podstawowego obowiązku ciążącego na organie administracyjnym, jakim jest prawidłowe wyznaczenie kręgu stron danego postępowania

Biorąc powyższe pod uwagę, na gruncie przytoczonej w niniejszej decyzji regulacji prawnej Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie uznało za zasadne uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. W ponownie przeprowadzonym postępowaniu wyjaśniającym organ pierwszej instancji powinien niniejszą sprawę wyjaśnić indywidualnie i ustosunkować się do wszystkich okoliczności przedmiotowej sprawy w tym również rozpatrzyć wszystkie zarzuty

i twierdzenia odwołujących. Dodatkowo organ powinien swoje stanowisko w sposób należy uzasadnić w uzasadnieniu wydanej w sprawie decyzji.

W konsekwencji orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Od decyzji skarga nie przysługuje. Jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie, Aleja Niepodległości 20/22, 42-200 Częstochowa. Sprzeciw wnosi się w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji. Zgodnie z art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 935 z późn. zm.) – zwanej dalej p.p.s.a., sprzeciw powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji;
- 2) żądanie jej uchylecia oraz
- 3) oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję.

Wpis stały od sprzeciwu wynosi 100 złotych.

Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych (art. 243 § 1 p.p.s.a.).

Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 244 § 1 p.p.s.a.).

W myśl art. 254 § 1 p.p.s.a. wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości sądu, o którym mowa w § 1, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego (§ 2).

Skład orzekający:

Przewodniczący Składu Orzekającego

Podpis jest prawidłowy

Dokument podpisany przez Aleksandra COGIEL
Data: 2025.07.14 10:01:56 CEST

Podpis jest prawidłowy

Dokument podpisany przez Marek
SKOPICZ-RADKOWICZ
Data: 2025.07.14 10:03:07 CEST

Podpis jest prawidłowy

Dokument podpisany przez Karolina
STOLARSKA-NOBIAŁA
Data: 2025.07.14 10:09:34 CEST

Otrzymują:

1. ...
2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach,
3. Wójt Gminy Popów,
4. strony postępowania - obwieszczeniem,
5. aa.

Do wiadomości:

1. Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Sieradzu,
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kłobucku.

Klauzula informacyjna z RODO

Administratorem danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie reprezentowane przez Prezesa Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie z siedzibą ul. Aleja Niepodległości 20/22, 42-200 Częstochowa. Administrator wyznaczył Inspektora Ochrony Danych - Magdalę Kuszmider, z którym można się kontaktować poprzez: adres e-mail: iod@sko.cso.pl tel.: 607 770 718 lub pisemnie na adres administratora.

Szczególne informacje o zasadach przetwarzania Państwa danych osobowych oraz o przysługujących Państwu prawach z tym związanych znajdują się na naszej stronie Biuletynu Informacji Publicznej w zakładce RODO: <https://www.kolegium-odwolawcze.czestochowa.finn.pl/bipkod/38431600>